

Speciaal om uw diaconie- of commissievergadering te openen: een bijbelstudie van 10-15 minuten met gespreksvragen

Wat geef je?

Toen richtte de HEER zich tot Elia met de woorden: 'Ga naar Sarefat, in de buurt van Sidon, en neem daar je intrek. Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.'

1 Koningen 17 vers 8 en 9

...

Elia vraagt om eten, de weduwe antwoordt: "Ik heb niks."

...

Maar Elia zei: 'Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst iets voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken, want dit zegt de HEER, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruid niet leeg raken.' De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd. En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie.

Er was meel in de pot en de oliekruid raakte niet leeg, zoals de HEER bij monde van Elia had beloofd.

1 Koningen 17 vers 13-16

1

Heet iedereen welkom en steek een kaars aan. De kaars staat voor de aanwezigheid van God die het Licht van de wereld wil zijn.

2

Laat iedereen in drie minuten met zijn of haar buurman/-vrouw bespreken: wat hebben wij als diakenen in huis, waar zijn we goed in, wat hebben wij te bieden?

3

Lees met elkaar de tekst hiernaast. U kunt Bijbels of kopieën gebruiken.

4

Bespreek 5 minuten in tweetallen of groepjes van drie:

- Wat gebeurt er precies in dit verhaal?
- Wat betekent 'steeds genoeg meel hebben'? Dat de potten overvol zijn, of dat er genoeg is om mee te werken?
- Op welke manier bemoedigt dit verhaal ons? Vanuit de gedachte dat onze eigen potten, dat wat wij als diakenen in huis hebben, genoeg is?

5

Sluit af met het zingen of lezen van lied 912 (kies eventueel een aantal verzen) en blaas de kaars uit.

Achtergrond

Dit is een bekend verhaal, het staat in alle kinderbijbels. Het is een van de verhalen waarin een wonder gebeurt: het meel raakt op, en door de woorden van de profeet Elia is er ineens genoeg. Als we mensen vragen om dit verhaal uit te beelden of na te tekenen, krijgen we vaak een afbeelding waarin de zakken ineens bomvol zitten. Maar, dat staat niet in de tekst! Wat er staat is dat het niet opraakt, dat er genoeg is.

Daar kunnen we een mooie link leggen naar ons werk in de kerk. We kijken vaak naar wat er niet is, wat op is: er zijn geen kinderen, de kerk wordt leger, we willen er nog vijf diakenen bij. Maar wat hebben we eigenlijk zelf in huis? Wat kunnen we goed, wat hebben we wél? Een beetje tijd, een beetje aandacht. Dat is toch ook al genoeg, als we doen wat we moeten doen? De weduwe maakte brood van het meel dat niet opraakte voor de mensen in haar huis, er staat niet dat ze gelijk brood ging bakken voor het hele dorp. Wat moeten we doen, en hebben we daar misschien al genoeg van in huis?